

ΓΙΑΝΝΙΤΣΑ

Εν
δράσει!

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ ΕΕΕΕΚ ΓΙΑΝΝΙΤΣΩΝ

Άκου με!
Οι καμπάνες του κόσμου ηχούν
στα Γιαννιτσά!

Γνωρίζοντας την καταξιωμένη κεραμίστρια της πόλης μας κ. Αγγελική Παπαδοπούλου μέσα από την τέχνη της

Σελ. 2

Περιμένοντας τον κύριο Γκοντό
..στα Γιαννιτσά!

Οι συντελεστές της παράστασης «Περιμένοντας τον Γκοντό» αποκαλύπτονται στους μαθητές του ΕΕΕΕΚ Γιαννιτσών

Σελ. 5

Το Χριστουγεννιάτικο Βazaar του ΕΕΕΕΚ Γιαννιτσών!

Χριστουγεννιάτικες δημιουργίες από τους μαθητές του ΕΕΕΕΚ Γιαννιτσών Σελ. 8

Συνέντευξη της κεραμίστριας κ. Αγγελικής Παπαδοπούλου

Η κεραμίστρια κ. Αγγελική Παπαδοπούλου, εκπαιδύτρια του τμήματος Κεραμικής του ΚΔΑΠ μεΑ Γιαννιτσών και υπεύθυνη της Εικαστικής δράσης ΚΟΙΤΑ ΜΕ - ΑΚΟΥ ΜΕ - ΑΓΓΙΞΕ ΜΕ, άνοιξε τις πόρτες του Τουρμπέ στους μαθητές του ΕΕΕΕΚ Γιαννιτσών και μίλησε για την έκθεση ΑΚΟΥ ΜΕ και για την τέχνη στη σύγχρονη εποχή. Αρχικά, οι κ. Δέσποινα Πετρίδου και Βασίλης Λιολιόπουλος, ιστορικοί του Ιστορικού Αρχείου της πόλης, μας έδωσαν πληροφορίες σχετικά με το θολωτό οθωμανικό κτήριο «Τουρμπές» που φιλοξενεί την έκθεση. Στη συνέχεια, η κ. Παπαδοπούλου παραχώρησε συνέντευξη στη δημοσιογραφική ομάδα του ΕΕΕΕΚ Γιαννιτσών.

Ζ: Τι σας ώθησε να ασχοληθείτε με την τέχνη και συγκεκριμένα με την κεραμική;

Στα 15 μου χρόνια και ενώ ήμουν αρκετά ανήσυχο παιδί, πήρα στα χέρια μου ένα βιβλίο του σχολείου, το οποίο περιείχε κάποια κεραμικά έργα. Έτσι απευθύνθηκα στον καθηγητή μου ο οποίος με τη σειρά του με καθοδήγησε ώστε να βρω πηλό. Από εκείνη τη στιγμή και ενώ έπιασα το υλικό στα χέρια μου κατάλαβα πως με αυτό θέλω να ασχοληθώ στη ζωή μου, βρήκα τη δουλειά που θέλω να κάνω. Ο πηλός λοιπόν ήταν που μου έδωσε όλες τις απαντήσεις στους όποιους προβληματισμούς είχα. Ένωσα ευτυχισμένη. Δεν το μετάνιωσα ποτέ!

Θ: Μπορεί η τέχνη να αλλάξει τις ζωές των ανθρώπων; Με ποιον τρόπο;

Ναι, νομίζω ότι μπορεί. Όποιος ασχολείται με την τέχνη μπαίνει σε έναν δρόμο ανακάλυψης και δημιουργίας. Βιώνει τη διαδικασία με το σώμα και το πνεύμα του. Άρα πάει κοντά στην ομορφιά, η οποία είναι ένα από τα μεγαλύτερα κέρδη της ζωής. Γνωρίζει καλύτερα τον εαυτό του μέσα από την παρατήρηση, προσπαθώντας να κάνει τον κόσμο καλύτερο. Αυτό προσπαθούμε να κάνουμε κι εμείς τώρα. Όταν δηλαδή έχεις να πεις κάτι, όταν έχεις να ρωτήσεις, να επικοινωνήσεις κάτι με τον κόσμο, κάνεις μία εικαστική δράση με σκοπό

να δημιουργηθεί ένας διάλογος. Αυτός λοιπόν ο διάλογος έχει επίδραση και στην κοινωνία. Βελτιώνει την επικοινωνία με τον δικό μας κόσμο, αυτόν της αναπηρίας, της διαφορετικότητας, των ειδικών ικανοτήτων και αναγκών.

Γ: Πείτε μας λίγα λόγια για την έκθεση «Άκου με»

Εμείς, ως ΚΔΑΠ μεΑ, κάθε χρόνο παίρνουμε μέρος σε εκδηλώσεις της πόλης όπως η Ανθοέκθεση και ο στολισμός του Αρχαιολογικού Μουσείου Πέλλας με σκοπό να βγούμε από τα όρια του σχολείου μας και να γνωριστούμε με την κοινωνία. Έτσι, στα 23 χρόνια που λειτουργούμε, έχουμε δημιουργήσει μία δυνατή σχέση. Το 2019 σκεφτήκαμε να δημιουργήσουμε ένα τρίπτυχο δράσεων για να εμβαθύνουμε την επικοινωνία με τους ανθρώπους. Στην αρχή κάναμε την πρώτη εικαστική δράση «Κοιτά με» όπου δημιουργήσαμε χίλια κεραμικά ματάκια τα οποία εκθέσαμε στο φεστιβάλ Γιαννιζαζ και προσκαλέσαμε τον κόσμο να μας δει και να μας γνωρίσει καλύτερα, και εμάς και τη δουλειά μας. Να

μας δει με άλλα μάτια, να βρει τα μάτια που του ταιριάζουν. Έτσι λοιπόν βάλαμε τους ανθρώπους σ' ένα παιχνίδι στο οποίο κλήθηκαν να φωτογραφηθούν ενώ είχαν διαλέξει τα κεραμικά ματάκια που τους άρεσαν. Αυτή η δράση στέφθηκε με πλήρη επιτυχία. Τώρα περάσαμε στη δεύτερη δράση του τρίπτυχου με τίτλο «Άκου με». Όταν θέλεις να ακουστείς ως συνήθως χτυπάς ένα καμπανάκι μπας και σε ακούσει ο άλλος, κρατάς ένα καμπανάκι για να έρθει κάποιος να σε βοηθήσει. Έτσι κι εμείς αποφασίσαμε και επιλέξαμε το σύμβολο της καμπάνας που είναι πανανθρώπινο, παγκόσμιο. Δημιουργήσαμε κεραμικές καμπάνες. Σε αυτή τη διαδικασία δεν μείναμε μόνοι μας. Προσκαλέσαμε το ΕΕΕΕΚ Γιαννιτσών και το Ειδικό Δημοτικό και έπειτα ανοίξαμε την πρόσκληση σε όλη τη χώρα. Πολλά ΚΔΑΠ ανταποκρίθηκαν από όλη την Ελλάδα, αλλά και από την Ιταλία και τη Γερμανία. Έτσι, αυτή η έκθεση φιλοξενεί στο ισόγειο του Τουρμπέ τις καμπάνες που κάνουμε εμείς, σαν μια παρέα από τα Γιαννιτσή, και στον επάνω όροφο τις καμπάνες που χαρακτηριστικά λέμε ότι είναι οι καμπάνες του κόσμου. Προσκαλέσαμε όλα τα σχολεία της περιοχής τα οποία ανταποκρίθηκαν και επισκέφθηκαν την έκθεση. Είναι πολύ ευχάριστο να έρχονται οι άνθρωποι στην έκθεση και απελευθερωμένοι να παίζουν με τις καμπάνες και να νιώθουν όλη τη μουσικότητα και τους ήχους.

Ζ: Ποιοι άνθρωποι αποτέλεσαν πρότυπα για εσάς και πώς επηρέασαν τη ζωή σας;

Έτσι ξεκίνησα, με ένα πρότυπο. Όταν ήμουν 15 χρονών στην πόλη υπήρχε μια γκαλερί, η γκαλερί Ρόδι, με κεραμίστρια την κυρία Γαληνού. Με αφορμή μια της έκθεση και αφού είχα έρθει σε επαφή με τον πηλό, αποφάσισα ότι θα κάνω το βήμα. Έβλεπα το αποτέλεσμα. Εκτός από τα κανάτια που είδα στους Μικρασιάτες παππούδες μας, είδα και πώς ήταν η σύγχρονη κεραμική. Είναι πολύ ωραία να βρίσκεις ανθρώπους που να μπορείς να επικοινωνείς όμορφα. Υπήρχαν όμως και πολλοί από τα βιβλία που διάβαζα. Η Μαρία Κιουρί πάντα μου άρεζε. Αυτή η γυναίκα

Τα παιδιά μας ανάμεσα στις καμπάνες του κόσμου.

έκανε ένα τεράστιο πράγμα. Ανακάλυψε την ακτινογραφία. Μου άρεσε να διαβάζω βιβλία με ανθρώπους που κατάφεραν και έκαναν πράγματα. Είχα διαβάσει μία βιογραφία για τις δύο διάνοιες, τον Αϊνστάιν και τον Πικάσο, και πώς ο ένας επηρέαζε τη σκέψη του άλλου. Μου άρεξε και η Καμίλ Κλοτέρ που ήταν μία Γαλλίδα γλύπτρια. Δεν με εμπνέουν μόνο οι μεγάλες μορφές. Με εμπνέει ένας καθημερινός άνθρωπος που θα μπορούμε να ανταλλάξουμε μία ευχάριστη κουβέντα. Αυτό θα θρέψει την καρδιά και την ψυχή μου. Οι φιλίες και οι σχέσεις είναι πολύ σημαντικές. Δεν γίνεται χωρίς αυτές, το έχουμε ανάγκη ως άνθρωποι.

Μ: Ποια είναι η γνώμη σας για τη δημιουργία της εφημερίδας μας;

Καταρχήν συγχαρητήρια που κάνατε μία εφημερίδα. Είστε πάρα πολύ δυνατοί και ωραίοι που ασχολείστε με την εφημερίδα και νομίζω ότι με αυτόν τον τρόπο μαθαίνετε πράγματα και μπορείτε να δώσετε πράγματα σε μας. Αυτό είναι ακόμη πιο σημαντικό γιατί μπορούμε να μάθουμε πληροφορίες για εσάς, πάρα πολύ που μου κάνατε την τιμή να μιλήσω

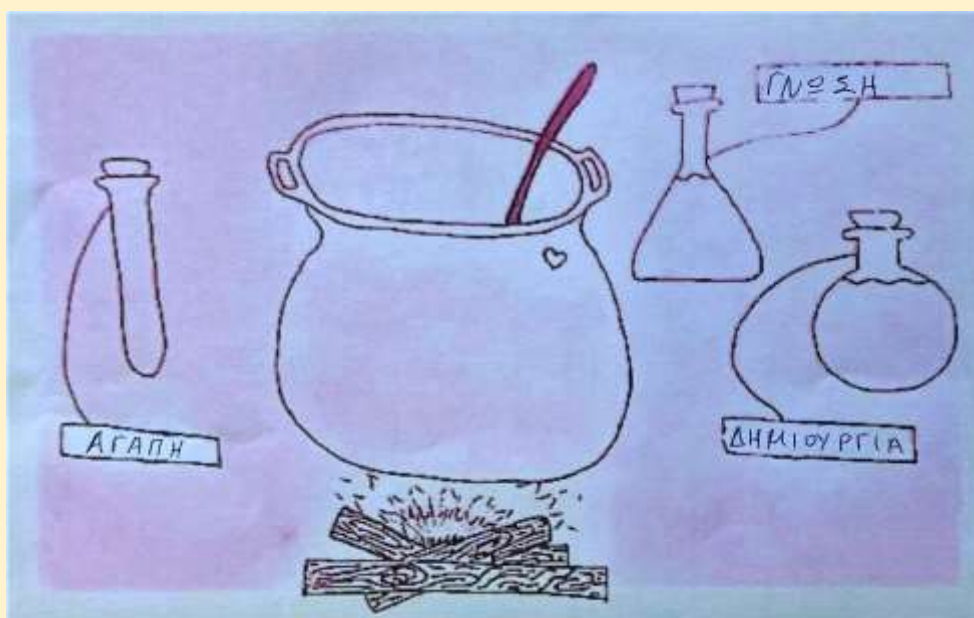
στην εφημερίδα σας. Θα ήθελα να την προβάλλουμε και πέρα από την πόλη. Αυτό πρέπει να κάνουν στην πόλη τα σχολεία. Πρέπει να είναι πάντα σε επαφή και σε σχέση με την πόλη. Οπότε χαίρομαι πολύ για την εφημερίδα σας. Είναι αξιολάτρευτη και θα την παρακολουθώ από κοντά. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ που μου κάνατε την τιμή να μιλήσω στην εφημερίδα σας. Θα ήθελα να την προβάλλουμε και πέρα από την πόλη.

Στο τελευταίο μέρος της συνέντευξης οι μαθητές ζήτησαν από την κ. Παπαδοπούλου να συμπληρώσει τις παρακάτω προτάσεις:

- 1) Είμαι υπερήφανη για την προσπάθεια μιας δημιουργικής ζωής με νόημα που αγγίζει και αφορά τον συνάνθρωπο. Για το έργο μας στο Εργαστήριο Κεραμικής του ΚΛΑΠ μεΑ Γιαννιτσών της ΔΗΚΕΠΑΠ.
- 2) Αγαπώ τη ζωή, τον συνάνθρωπο, τη φύση.
- 3) Αισθάνομαι χαρούμενη όταν δημιουργώ, όταν είμαι με καλή παρέα, όταν χορεύω και τραγουδώ.
- 4) Εκνευρίζομαι όταν αποφασίζονται όλα για μένα, χωρίς εμένα.

Το μαγικό τσουκάλι της ζωής!

Έπειτα η κ. Παπαδοπούλου πρόσθεσε τα τρία βασικά συστατικά στο τσουκάλι της ζωής

Η θεατρική παράσταση «Περιμένοντας τον Γκοντό» του Σάμιουελ Μπέκετ ανεβαίνει στην πόλη μας!

Ο σκηνοθέτης κ. Βασίλης Δεμιρτζόγλου και οι ηθοποιοί της παράστασης «Περιμένοντας τον Γκοντό» αποκαλύπτονται στους μαθητές του ΕΕΕΕΚ Γιαννιτσών στο Θεατρικό Εργαστήρι Γιαννιτσών.

Ν: Τι σας ώθησε να ασχοληθείτε με την τέχνη και συγκεκριμένα με την υποκριτική;

Βασίλης Δεμιρτζόγλου: Από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου μου άρεσαν οι μιμήσεις, κάτι που είχαν παρατηρήσει και οι δικοί μου άνθρωποι. Βλέποντάς με λοιπόν με παρότρυναν και οι ίδιοι να γίνω ηθοποιός. Κάποια στιγμή έμαθα για το θεατρικό εργαστήρι στην πόλη και αποφάσισα να γίνω ηθοποιός.

Δ: Μπορεί το θέατρο να αλλάξει τις ζωές των ανθρώπων;

Αργύρης Ταφραλίδης: Φυσικά και μπορεί να

αλλάξει τις ζωές των ανθρώπων! Ναι! Ο ηθοποιός μπαίνοντας και συμμετέχοντας σε θεατρικές ομάδες κοινωνικοποιείται, μαθαίνει να παρατηρεί τον εαυτό του και μέσα από αυτό αλλάζει τον τρόπο που βλέπει τον ίδιο και τον κόσμο γύρω του. Το θέατρο έχει την ικανότητα να αλλάξει τον κόσμο!

Βασίλης Δεμιρτζόγλου: Εγώ να φανταστείτε, μέχρι να ασχοληθώ με το θέατρο, δεν είχα ανοίξει βιβλίο στη ζωή μου. Τα γράμματα με ζάλιζαν. Όταν λοιπόν μπήκα στον κόσμο του θεάτρου αγάπησα τη λογοτεχνία, την ποίηση, ένοιωθα να αλλάζω. Η σύνδεσή μου με τους ρόλους, η ενσάρκωσή τους με έκανε να μπω σε άλλες ζωές, σε άλλες ματιές, σε άλλες διαδρομές. Έτσι λοιπόν άρχισα να ανακαλύπτω

κομμάτια του εαυτού μου που πριν δεν γνώριζα ότι υπάρχουν. Αυτή η διαδικασία, το ταξίδι κρατάει ακόμα και σήμερα στα 52 μου σχεδόν, κάτι που είναι τρομερό, αποκαλυπτικό, όμορφο!!

Φανή Μεντζαφύλλη: Μελετώντας τα θεατρικά κείμενα, κάνοντας θέατρο αλλάζεις τη στάση σου απέναντι στη ζωή, αλλάζεις τις αντιλήψεις σου, την κοσμοθεωρία σου, εξελίσσεσαι. Οπότε ναι, κι εγώ συμφωνώ, αλλάζει η ζωή μέσα από το θέατρο, και μάλιστα πολύ!!

Βασίλης Δεμιρτζόγλου: Επίσης, μαθαίνει ο άνθρωπος ως ηθοποιός να συνδέεται με άλλους ανθρώπους, να ζει και να υπάρχει μέσα σε συλλογικότητες, σε ομάδες!! Καταφέρνει να μιλήσει στον κόσμο, να συνδέεται μαζί του, καθώς και να διαχειρίζεται το άγχος του και να μειώνει τις αναστολές του.

Αργύρης Ταφραλίδης: Το θέατρο σε βοηθάει να τα βρεις με όποια κομμάτια του εαυτού σου θεωρούσες δυσλειτουργικά. Εγώ, για παράδειγμα, κατάφερα να ξεπεράσω το «εμπόδιο» της δυσλεξίας που έχω. Να σταματήσω να φοβάμαι. Αλλά και τα υπόλοιπα μέλη της ομάδας αποδέχτηκαν αυτή μου την ιδιαιτερότητα.

Μαρία Βάσσου: Εγώ βίωσα αυτή την αλλαγή ακόμα και στη στάση μου απέναντι στον κόσμο. Κατάφερα μέσα από την επαφή μου με τις θεατρικές ομάδες να ξεπεράσω την αίσθηση της ντροπής και του φόβου που μου προκαλούσε η οποιαδήποτε έκθεση σε τρίτους. Αλλά και ως θεατής, βιώνεις την αλλαγή, ανοίγονται νέοι δρόμοι, διαφορετικοί!

Z: Ποιοι άνθρωποι αποτέλεσαν πρότυπα για εσάς και πώς επηρέασαν τη ζωή σας;

Αργύρης Ταφραλίδης: Ο Θανάσης Βέγγος! Ο Πίτερ Σέλλερς!

Ιωάννα Λάμπρου: Η Ρένα Βλαχοπούλου! Γοητευμένη από τον Λουί ντε Φινές!

Βασίλης Δεμιρτζόγλου: Ως πρώτη εικόνα - πρότυπο είχα τον «φαλακρό μάγο», έναν μάστορα της πόλης, ο οποίος έκανε αριστουργηματικά μιμήσεις και μεταμφιέσεις!! Έπειτα οι παλιοί, απόφοιτοι ηθοποιοί του ελληνικού κινηματογράφου, οι ηθοποιοί της commedia dell'arte, ο «Χοντρός κι ο Λιγνός», ο Τσάρλι Τσάπλιν, Λουί ντε Φινές. Το τελευταίο όμως πρότυπό μου ήταν ένας σκηνοθέτης που γνώρισα εδώ, στο Θεατρικό Εργαστήρι Γιαννιτσών, ο Νίκος Κουμαριάς, ηθοποιός της πειραματικής σκηνής, άνθρωπος της τέχνης, ο άνθρωπος που με ενέπνευσε να μπω πιο βαθιά στον χώρο του θεάτρου!

Ο σκηνοθέτης Βασίλης Δεμιρτζόγλου απάντησε σε όλες τις ερωτήσεις των μαθητών μας με πολλή διάθεση!!

Πώς είναι να δουλεύεις σε μια ομάδα;

Φανή Μεντζαφύλλη: Δεν είναι εύκολο να δουλεύεις και να συνεργάζεσαι μέσα στο πλαίσιο μιας ομάδας, όντας τα μέλη της τόσο διαφορετικά και ως προσωπικότητες και ως αντιλήψεις και ως συμπεριφορές. Παρόλα αυτά, η αποδοχή, η αγάπη, η ανεκτικότητα, σε κάνει να γίνεσαι κομμάτι της ομάδας και να φέρεις όμορφα αποτελέσματα, να καταφέρεις να πετύχεις τον κοινό στόχο.

Σοφία Λαζαρίδου: Την πρώτη φορά που ήρθα σε επαφή με το θέατρο και αφού πέρασε ένα διάστημα δύο μηνών, ένιωσα απογοητευμένη από τον εαυτό μου κι έτσι αποφάσισα να φύγω. Οι φίλοι όμως, τα μέλη της ομάδας, με παρότρυναν και με ενθάρρυναν να συνεχίσω, με καθυσύχασαν. Ήταν

λοιπόν η υποστήριξη που έδειξαν στο πρόσωπό μου που με έκανε να επιστρέψω και να επιτρέψω στον εαυτό μου να συνεχίσει να τολμά. Η ομάδα λοιπόν με έκανε να νοιώσω πιο δυνατή, ξεπερνώντας τα εμπόδια του φόβου και της συστολής.

Μαρία Βάσσου: Την ομάδα τη βίωσα ως ένα μεγάλο σχολείο, ως κάτι πολύ σπουδαίο. Έμαθα να αποδέχομαι τις αδυναμίες του εαυτού μου και των υπολοίπων, έμαθα να συνυπάρχω αρμονικά με διαφορετικούς ανθρώπους κάνοντας υποχωρήσεις και συμβιβασμούς όποτε αυτό ήταν απαραίτητο, για να καταφέρουμε ως σύνολο να πετύχουμε τους στόχους μας.

Η ομάδα του Θεατρικού Εργαστηρίου, μετά το τέλος της συνέντευξης, επιφύλαξε στους μαθητές μας μια ευχάριστη έκπληξη! Έπαιξαν για εμάς ένα μεγάλο μέρος της παράστασης «Περιμένοντας τον Γκοντό» του Σάμιουελ Μπέκετ που ανεβάζουν ακόμα στην πόλη μας στη σκηνή του Θεατρικού Εργαστηρίου!

Παίζουν: Πέτρος Γρηγοριάδης, Ιωάννα Λάμπρου, Μαρία Βάσσου, Ειρήνη Κοσμίδου, Αντώνης Φραντζεσκάκης. Σκηνοθεσία: Βασίλης Δεμιρτζόγλου.

